

**SLECHTS EEN LIEDJE IN DE SCHEMERING
(JUST A SONG AT TWILIGHT)**

Eenakter

door

VALERIE MASKELL

vertaling

Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SLECHTS EEN LIEDJE IN DE SCHEMERING - JUST A SONG AT TWILIGHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **VALERIE MASKELL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1977 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mevr. Barker
Mej. Pratt
Mevr. Hamilton
Zuster
Eerste Dominee
Tweede Dominee

Het speelt zich af in een bejaardentehuis.

TIJD:

Het heden

DECOR:

Een open toneel, zonder decor.

De drie oude dames zitten in hun stoel (bij voorkeur, maar niet noodzakelijk, rolstoelen), met mej. Pratt in het midden, mevr. Barker rechts en mej. Hamilton links van haar. Mej. Pratt is erg oud en de meest kindse van de drie. Haar korte grijze haar heeft aan een kant een scheiding en wordt met een speld naar achteren gehouden. Ze is in sjaals gewikkeld. Mevr. Barker is ook erg oud, de tachtig gepasseerd. Ze heeft dun achterover gekamd wit haar en draagt een mannelijke wollen kamerjas. Mevr. Hamilton heeft goed gekapt grijs haar. Ze is volledig aangekleed in een blouse met daar overheen een vest, maar ze heeft, net als de anderen, een kleedje over haar knieën.

Het enige meubilair is een kleine tafel met thermometers, medicijnen, notitieblokjes en soortgelijke benodigdheden.

Als het licht aan gaat zitten de drie oude dames te doezelen. Plotseling opent mevr. Barker haar ogen. Zij werpt een woeste blik in de rondte en spreekt.

Mevr Barker: Dat is al de derde keer deze week dat we stampot hadden. *(Mevr. Hamilton wordt wakker en begint een boek met grote letters te lezen. Mej. Pratt opent haar ogen en knippert afwezig)* Vieze troep.

Mej. Pratt: Waarom zeg je haar dat dan niet?

Mevr. Barker: Wie?

Mej. Pratt: De kok. Waarom stuur je haar niet weg?

Mevr. Barker *(geërgerd)*: Omdat het niet mijn huis is.

Mej. Pratt: Ik kan me niet voorstellen dat je haar aan houdt. Is ze soms een kennis van je?

Mevr. Barker *(woedend, overleunend naar mej. Pratt)*: Het is niet mijn huis! We zitten in een TEHUIS! Dat heb ik je al honderd keer verteld. God geve mij het geduld. *(mej. Pratt begint te janken. Zuster komt op. Ze is jong, vlot, aardig)*

Zuster: Wat is hier allemaal aan de hand? O, mevrouw Barker, u heeft haar toch niet weer overstuur gemaakt? Wat is er aan de hand, lieverd?

Mej. Pratt: Ik ga naar huis. *(ze gooit haar kleedje af)*

Zuster: Je kan niet naar huis vandaag, lieverd.

Mevr. Barker: Of welke andere dag dan ook. *(zuster stopt mej. Pratt in. Mevr. Barker slaakt een boze zucht)*

Mevr. Hamilton: Je gaat echt te ver, Agnes. Het arme oude mensje.

Mevr. Barker: Arm oud mensje! Ze is niet ouder dan ik, of jij.

Mevr. Hamilton: Het gaat niet om leeftijd...

Mevr. Barker: O nee? Dat denk jij. Alles draait om leeftijd. We zijn hier omdat we oud zijn en omdat we dood gaan. Hoe eerder ze dat inziet hoe beter.

Mevr. Hamilton: Je spreekt voor jezelf. Ik voel me erg goed de laatste tijd. *(ze haalt een grof breiwerk tevoorschijn op dikke pennen)*

Mevr. Barker: Waar ben jij in vredesnaam mee bezig?

Mevr. Hamilton: Breien.

Mevr. Barker: Dat zie ik, maar wat?

Mevr. Hamilton: Een theedoek, om precies te zijn. *(mevr. Barker snuift verachtelijk)* Ik blijf graag bezig. Ik kan niet lang achter elkaar lezen.

Mevr. Barker: Als je op onze leeftijd niets beters kan doen dan theedoeken breien, dan kan je nog beter helemaal niets doen.

Zuster: Stop nou eens met ruziën. Zijn jullie vergeten welke dag het vandaag is? Het is donderdag! Jullie weten wie er op donderdag

komt.

Mevr. Barker: Alle dagen zijn hetzelfde hier.

Mevr. Hamilton: Ik ben het niet vergeten. Het is donderdag, Agnes. De dag van de dominee.

Mevr. Barker: Voor mij hoeft hij de moeite niet te doen om me op te zoeken. *(mevr. Hamilton rommelt in haar handtas)*

Mevr. Hamilton: Mijn lippenstift moet hier ergens zijn ah *(zuster houdt een klein spiegeltje voor terwijl mevr. Hamilton beverig een helder rode lippenstift opdoet)*

Mevr. Barker: Lippenstift op haar leeftijd. Het is onbehoorlijk.

Zuster *(tegen mevr. Hamilton)*: Zal ik uw haar kammen?

Mevr. Hamilton: Dat kan ik zelf. *(dat doet ze, maar de zuster legt er de laatste hand aan)*

Mevr. Barker: Belachelijke drukte.

Zuster *(tegen mej. Pratt, hard)*: De dominee komt deze ochtend, lieverd. Dat is toch leuk, vind je niet? Je vindt het altijd leuk om de dominee te zien.

Mej. Pratt *(werpt haar kleedje af)*: Ik moet nog wat boodschappen doen.

Zuster *(houdt haar stevig in de stoel)*: Maak je daar nu maar niet druk over. Kom op, ik zal je eens netjes maken.

Mevr. Barker: Ik kan me niet indenken waarom hij de moeite neemt. Geen van ons is in de afgelopen dertig jaar in de kerk geweest.

Mevr. Hamilton: Het is een hele vriendelijke, aardige man.

Mej. Pratt *(tegen Zuster)*: Dorothy! Dorothy! Slaapt Moeder al?

Zuster: Ja, ze slaapt heel diep.

Mej. Pratt: Ik denk dat ik maar beter even kan gaan kijken. *(ze probeert alweer uit haar stoel te komen)*

Zuster: Nee, lieverd, probeer niet op te staan. Je weet dat je niet... *(mej. Pratt knijpt Zuster gemeen in haar arm)* Ah!

Mevr. Hamilton: O hemel. O, Zuster, ik ben bang dat ze u pijn heeft gedaan.

Zuster *(beheerst zichzelf met moeite, wrijft over haar arm)*: Het was niets. Het hoort allemaal bij het werk.

Mevr. Barker: Dat noem ik niet niks. Het wordt tijd dat ze een spuitje krijgt. Tijd dat we allemaal een spuitje krijgen.

Mevr. Hamilton: Agnes, echt!

Mevr. Barker: Als we honden waren hadden we een spuitje gekregen. Ik heb mijn honden nooit onnodig laten lijden.

Mevr. Hamilton: Mijn kleine Tiggie is bijna zeventien jaar oud geworden.

Mevr. Barker: Het arme beest. Moet hebben gestonken als de hel.

Mevr. Hamilton: Zelfs dan, ik hield evengoed van hem.

Mevr. Barker: Doof, incontinent en aan de achterpoten verlamd Net als zij.

Mej. Pratt: Dorothy, hoor je dat? Dat is de bel van Moeder.

Zuster (*bezig aan de tafel, haar rug naar de oude vrouw*): Ik heb hem niet gehoord.

Mej. Pratt (*feeksachtig*): Nou, ik wel. Er is geen zo doof als zij die niet horen willen.

Zuster (*onverblijft, met een verveelde, vermoeide stem*): Ik ben niet doof, Nell, en ik heb hem niet gehoord.

Mej. Pratt: Nou, ga kijken. Kom op. Ga toch maar even kijken.

Zuster: Ik ben moe, Nell. Ik loop al de hele ochtend de trap op en af.

Mej. Pratt: Moe. Jij bent moe. Lui, dat ben je, altijd geweest. Dik en lui! En je houdt niet van Moeder.

Zuster (*huilerig*): Jawel. Dat doe ik wel, Nell. Natuurlijk hou ik van Moeder.

Mej. Pratt (*trionfantelijk*): Niet waar. Je houdt niet van Moeder zoals ik! (*stilte*) Hoe dan ook, DAT was haar bel zonet.

Zuster: Kan jij niet even gaan, Nell? Voor deze ene keer. Ik heb mijn eten nog niet op...

Mej. Pratt: Dik! Lui! Je houdt niet van Moeder.

Zuster: Ik ga al. Ik ga al. (*Zuster gaat af met een vermoeide zucht*)

Mej. Pratt: Als ik er niet was, zou niemand zich om Moeder bekommeren. Als ik er niet was, zouden ze haar gewoon laten sterven. (*zelfingenomen zakt ze terug in haar roes*)

Mevr. Hamilton: Het klinkt alsof Dorothy een ellendige tijd heeft gehad.

Mevr. Barker: Dat heeft ze verdiend, lijkt me. Geen ruggengraat. Ze had voor zichzelf moeten opkomen. (*zuster komt op*)

Zuster (*opgewekt*): Meneer Reed komt het pad op. (*mej. Pratt glijdt geleidelijk uit haar stoel*)

Mevr. Barker: Ik heb een hekel aan dominees. Het zijn allemaal oplichters.

Zuster: Nou, let op uw woorden, mevrouw Barker.

Mevr. Barker: Ik kan me niet voorstellen wat je in hem ziet. Glas spoelbakwater.

Mevr. Hamilton: Agnes, je bent erg onbeschoft. Ik weet zeker dat hij erg aardig is. Zelf val ik op lange mannen.

Mevr. Barker: Ik word misselijk van al het gepraat over de dominee. Iedereen zou denken dat hij de enige man ter wereld is.

Mevr. Hamilton: Hij is de enige man in onze wereld. En wij vinden hem aardig, toch, Zuster? Ik denk dat hij jou ook aardig vindt, lieverd. Dat denk ik echt. Ik weet zeker dat hij jou mee uit gaat vragen. Zou je het

doen?

Zuster: Hij heeft me nog niet gevraagd.

Mevr. Hamilton: Maar hij werkt er naartoe, dat merk ik.

Mevr. Barker: Als je de kans krijgt, kan je beter uitgaan en jezelf vermaken. Anders ben je straks, net als wij, dood en begraven...
(*zuster hijst mej. Pratt op*) Die gaat niet lang meer mee.

Mevr. Hamilton: Agnes!

Mevr. Barker: Nou, waarom de feiten niet onder ogen zien? Een van ons moet als eerste gaan. Niet dat ik het erg zou vinden als ik het was. Mijn been doet afschuwelijk zeer. Het kan niemand een moer schelen. Als ik een paard was dan liet ik mezelf afschieten.

Zuster (*lachend*): Werkelijk, mevrouw Barker, de dingen die u zegt...
(*de eerste dominee komt binnen. Een lange, magere jongeman die zijn extreme verlegenheid camoufleert met hartelijk gedrag*)

Dominee: Hallo dames. Hoe gaat het met ons deze morgen.

Mevr. Barker: Stervende.

Mevr. Hamilton: Erg goed, dank u.

Dominee (*tegen mevr. Hamilton*): U ziet er piekfijn uit. Is dat een nieuwe blouse?

Mevr. Hamilton: Goh, dat u dat opvalt. Hoorde je dat, Agnes? De dominee viel mijn blouse op. Nee, die is niet nieuw. Ik heb hem al een hele tijd en ik dacht vandaag, waarom zou ik hem niet eens aantrekken? Waar wacht ik op? Dus Zuster heeft hem uit mijn koffer gehaald en heeft geholpen met aantrekken. Toch, lieverd? Ziet u, we moeten onze spulletjes in onze koffers in de bagageruimte houden, omdat er op de afdeling geen plaats is. Ik denk er vaak aan hoe leuk het zou zijn om een klein ladekastje voor mijzelf te hebben. Dan zou ik er wat dingen bovenop kunnen zetten, zoals foto's en een vaasje met bloemen; van dat soort dingen. Ooit, voordat ik hier kwam, had ik een broeikasje. Dat was toen ik dat flatje had, nadat Henry was overleden. Iedereen vond het zo naar voor me, dat mijn man zo plotseling overleed en dat ik weg moest uit de Ceders. Maar, weet u, dat had niet hoeven hoor, ik vond het totaal niet erg om uit de Ceders weg te gaan, bedoel ik. Het was zo'n groot huis, met die hoge koude kamers, ja, er waren zeven slaapkamers. De familie van Henry had geld, ziet u, ik herinner me nog hoe verheugd mijn moeder was toen we ons verloofden. Nou... O, schat, ik ben vergeten wat ik wilde gaan vertellen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto